

ОСОБЛИВОСТІ НАБОРУ СТУДЕНТІВ НА ФАКУЛЬТЕТ АТЗ У 2016 РОЦІ

З 2016 року суттєво змінилися правила розподілу бюджетних місць по вузах, а також стандартизовано спеціальності, за якими готують фахівців усі виші України. Тепер МОН виділяє бюджетні місця кращим абітурієнтам, а вже абітурієнти передають свої місця в ті вузи, які вони обирають. Це вимагає від випускових кафедр факультету АТЗ виваженої політики відносно вибору спеціальностей, за якими ведеться підготовка студентів, та корекції вимог до забезпечуючих кафедр факультету.

Аналіз конкурентного середовища ринку надання освітніх послуг, а також аналіз комплексу заходів МОН, спрямованих на реформування вищої освіти, вимагає визначення пріоритетних завдань та внесення змін до позиціонування факультету АТЗ як суб'єкта надання освітніх послуг.

І.Г. Бізюк, В.С. Меркулов

ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ОБЧИСЛЮВАЛЬНА ТЕХНІКА ТА ПРОГРАМУВАННЯ» ДЛЯ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

За даними сайту Profi.ua, з великим відривом від інших виділяють три найбільш популярні професії в Україні: медичні робітники, працівники культури та ІТ-фахівці (програмісти, сисадміни та ін.).

Інший сайт, Візовий центр «Без кордонів», свідчить, що за кордоном найбільш затребувані українці на некваліфіковані роботи в будівництві або у сфері обслуговування. При цьому провідні країни Європи потребують дипломованих спеціалістів, наприклад, Німеччина – фізиків, механіків, енергетиків, інженерів автомобільної промисловості, будівельників, Англія – різних за фахом інженерів, спеціалістів з ІТ-технологій та телекомунікацій. В умовах глобалізації одним з основних напрямків розвитку суспільства на світовому ринку праці є підготовка кадрів у сфері ІТ-технологій та технічних інженерних спеціальностей.

Тепер стосовно більш близьких до нас питань. Розглянемо момент переходу людини від школяра до студента університету. Для підготовки у нашому університеті якісних спеціалістів, які «на ти» спілкуються з комп'ютером, необхідно, враховуючи зовсім невеликий обсяг навчальних годин та стійку тенденцію до їх подальшого скорочення, щоб була відповідна підготовка в школі.

Декларується, що метою викладання інформатики у старших класах є формування «умінь і навичок ефективного використання сучасних комп'ютерно-інформаційних технологій». Школярів готують до

орієнтування в інформаційному просторі – отримання навичок пошуку, обробки та подання інформації при вирішенні шкільних завдань. Приклади програмних засобів, на базі яких повинні формуватися ці знання: Linux, Internet Explorer, MS Word, MS Excel, Skype, Плай/Пута, MS PowerPoint, Movie Maker, MS Access, MS Publisher. Але реально із шкільного курсу інформатики можна спиратися тільки на знання, отримані при вивченні таких тем: «Моделювання. Основи алгоритмізації», «Системи опрацювання табличних даних», «Бази даних. Системи управління базами даних» обсягом 25 годин (стандарт). Вивчення цих тем припадає на період, коли учні посилено готуються до здачі ЗНО в 11 класі, а в переліку ЗНО дисциплін інформатики немає, тому треба розуміти, що її вивчення відходить на другий план. Підтвердження цьому ми отримуємо, коли на початку занять з дисципліни «Обчислювальна техніка та програмування» проводимо вхідне тестування студентів, яке вказує на низький рівень підготовки студентів (учорашніх школярів) з розділів, що нас цікавлять.

Практика довела, що ефективне використання сучасних комп'ютерно-інформаційних технологій у професійній діяльності інженера передбачає знання основ алгоритмізації і вміння програмування мовами високого рівня та використання спеціальних пакетів прикладних програм.

Напрошується очевидний висновок – скорочення обсягів вивчення комп'ютерних дисциплін призводить до зниження рівня підготовки майбутнього спеціаліста і, як наслідок, зниження рейтингу навчального закладу.

О.В. Чаленко, О.Є. Пенкіна

МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ РЕФОРМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ ПОБУДОВА ОСВІТНІХ ПРОГРАМ

З набуттям чинності нового Закону України „Про вищу освіту” почався новий етап реформування вітчизняної освітньої системи. Закон містить багато норм, апробованих у європейських університетах, але нових для українських закладів освіти.

Однією з головних методологічних засад нового Закону України „Про вищу освіту” є автономія закладів вищої освіти. Це, зокрема, означає, що університети самі, не чекаючи вказівок та інструкцій від управляючих органів, мають дбати і про зміст освіти, і про забезпечення її якості. Якщо дотепер галузеві стандарти освіти визначають, зокрема, переліки нормативних навчальних дисциплін та обсяги їх викладання, то новий закон передбачає, що нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти формулюватиметься у термінах результатів навчання, а переліки навчальних дисциплін визначатимуться самими закладами освіти. З огляду на це кожному викладачеві слід знати і як визначаються результати навчання, і як формуватимуться освітні програми.